

(סיום הפרק) 39b → (לפיכך וכו') 23.4.7; 38a

1. תתהפך כחמור חותם ויתיצבו כמו לבוש: וימנע מרשעים אדם וזרוע רמה תשיבר: איוב לח, יד-טו
2. חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה: טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: שלחה נעליה תקרא על גפי מרמי קרת: מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: משלי ט, א-ד
3. גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא ולו אחד בהם: תהלים קלט, טז
4. ואדם ביקר בל גליו נמשל כבהמות נדמו: תהלים מט, יג
5. מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: תהלים ח, ה
6. ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: ישעיהו מו, ד
7. ... למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: דברים ד, לב
8. אחור וקדם צרתי והשת עלי כפכה: תהלים קלט, ה
9. ולי מה יקרו רעיו אל מה עצמו ראשיהם: תהלים קלט, יז
10. ויקרא ה' אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: בראשית ג, ט
11. וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר: בראשית יז, יד
12. והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בי: הושע ו, ז
13. ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: ירמיהו כב, ט
14. ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ויגדו בגת הם ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: בראשית פרק א פסוק כו
15. ויקרא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם: בראשית פרק א פסוק כו
16. הבה נודה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: בראשית פרק א פסוק ז
17. ויגד ה' לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: בראשית פרק א פסוק ח
18. ויגן שם מנבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: בראשית פרק לה פסוק ז
19. ונקומת וינגלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: בראשית פרק לה פסוק ג
20. כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כידוד אלהינו בכל קראנו אליו: דברים פרק ד פסוק ז
21. ומי קשקש כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשוו לו שם ולעשותו לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ש"ב ז:ג
22. חזה היות עד די כרסון רמיו ועתיק יומיו יתב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביביו די נור וגלגלוהי נור דלק: דניאל פרק ז פסוק ט
23. בגזרת עירון פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדעון חייא די שליט עלאה במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה וישפל אנשים יקים עלה: דניאל ד:ד
24. ואל משה אמר עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחיתם מרחק: שמות פרק כד פסוק א
25. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבן: שמות פרק כג פסוק כא
26. ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה: שמות פרק לג פסוק טו
27. וחי המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת ה' מן השמים: בראשית פרק יט פסוק כד
28. ויאמר למך לנשי עדה וצלה שמעון קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: בראשית פרק ד פסוק כג
29. מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו כסר ושני הבנים תקחינה: יחזקאל פרק יח פסוק ב
30. מאזני צדק אבני צדק איתם צדק וחי צדק יהיה לכם אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: ויקרא פרק יט פסוק לו
31. צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: משלי פרק יא פסוק ח
32. ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם וישן וישק אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: בראשית פרק ב פסוק כא
33. מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: תהלים פרק קמו פסוק ד
34. כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרף על במתי ארץ ה' אלהי צבאות שמו: עמוס פרק ד פסוק יג
35. הנטיע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: תהלים פרק צד פסוק ט
36. ואתה שוב על צד השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר המים אשר תשכב עליו תשא את עונם: יחזקאל פרק ד פסוק ד
37. וכלית את אלה וישכבת על צד ימני שנית ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: יחזקאל פרק ד פסוק ו
38. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: שמות פרק כה פסוק ב
39. מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תפן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: ישעיהו פרק מ פסוק יב
40. כי הנה ה' באש יבוא וכסופה מרובתיו להשיב בחמה אפו ויגערנו בלהבי אש: ישעיהו פרק סו פסוק טו
41. כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש ויהר אף במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: במדבר פרק לא פסוק כג
42. כל הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: ישעיהו פרק מ פסוק יז
43. כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לכדד ישכן ובגוים לא יתחשב: במדבר פרק כג פסוק ט
44. טוב ה' לכל ורחמי על כל מעשיו: תהלים פרק קמה פסוק ט
45. טוב ה' לקונו לנפש תדרשנו: איכה פרק ג פסוק כה
46. ויעבר הרנה בפחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: מלכים א פרק כב פסוק לו
47. בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: משלי פרק יא פסוק י
48. ויענץ אל עם ויעמד משררים לה' ומהללים להדרת קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו לה' כי לעולם חסדו: דברי הימים ב פרק כ פסוק כא
49. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: שמות פרק יד פסוק כ
50. וישטף את הרקב על ברכת שמרון וילקו הקלבים את דמו והזנות רחצו כדבר ה' אשר דבר: מלכים א פרק כב פסוק לח
51. ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר ה' בי ויאמר שמעו עמים כלם: מלכים א פרק כב פסוק כח
52. ודברת אליו לאמר פה אמר ה' הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר פה אמר ה' במקום אשר לקחו הקלבים את דם נבות ילקו הקלבים את דמדך גם אתה: מ"א כא: יט
53. ואיש משד בקשת לתמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרון ויאמר לרכבו הפך יך והוציאני מן המחנה כי החליתי: מלכים א פרק כב פסוק לד
54. ויקרא אחאב אל עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את ה' מאד: מלכים א פרק יח פסוק ג
55. ויאמר אליו הוא אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני ה' בגלגל: בראשית פרק ל פסוק כו
56. ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויגד ה' את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת ה' בכל אשר יש לו בבית ובשדה: בראשית פרק לט פסוק ה
57. ויהי בהכרית איזבל את נביאי ה' וישח עבדיהו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: מלכים א פרק יח פסוק ד
58. ויאמר אלהים בוא עשו אל המחנה האחת והכהו ויהי המחנה הנשאר לפליטה: בראשית פרק לב פסוק ט
59. חזון עבדי ה' הוא אמר אדני ה' לא אדום שמועה שמענו מאת ה' ויציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: עובדיה פרק א פסוק א
60. וכן את מואב וימדדם בתבל השבב אותם ארצה וימדד שני תבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לודו לעבדים נשאי מנחה: שמואל ב פרק ח פסוק ב
61. וישח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ: מלכים ב פרק ג פסוק כו
62. לכן פה אמר אדני ה' יער המכנס מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: יחזקאל פרק ה פסוק ז
63. וידעתם כי אני ה' אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: יחזקאל פרק יא פסוק יב
64. והנצרה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: מלכים א פרק א פסוק ד

I 46-64) (vv. 32-45) קיסר רשעים, (vv. 14-31) responses to heretics, (vv. 1-13) בריאת האדם; אגדות